

stjaalne Køster, hvad jeg dog troer, man vilde faae at læse, hvis det ærede Medlems Mening var rigtig. — Det ærede Medlem lagde megen Vægt paa, hvad der findes i § 3 om Bevist, hvilket han strax bagefter gjorde til en Overeenskomst. Men Lovforslaget taler ikke om nogen Overeenskomst. Det taler om et Beviis, det vil sige et trykt Beviis fra Pantelaaneren; men et saadant gives allerede den Dag i Dag; hvad enten Loven udkommer eller ikke, leveres der Pantfætterne et Beviis, hvorpaa Betingelserne for Laanet findes anførte. — Jeg har hørt, at flere ærede Medlemmer, som sidste Gang stemte for at beholde Bestemmelsen om, at der ikke maa gives Laan paa Panter, som indleveres af Børn, væsentligt gjorde dette for ikke at lede Børn i Fristelse, idet de hjemme let kunde tilvende sig. Eet eller Andet, som det var nemt at komme af med hos Pantelaanerne, men ville de Herrer forhindre denne Fristelse, maa der ogsaa gives en Lov, som siger, at Ingen maa købe Noget af Børn, thi de, som kjende det Mindste til kjøbenhavnske Forhold, ville vide, at det er ligesaa let, ja lettere for Børn, at faae saadanne Ting folgte end at faae dem pantfætte. — Først ved at der udkommer en saadan Lov, ville de Herrer opnaae, hvad de gjøre gjældende til Fordeel for den her omhandlede Bestemmelse, med Hensyn til hvilken jeg atter maa gjentage, at de daglige Referater i Bladene ikke vise, at der steer Misbrug i saa Henseende.

Indenrigsministeren: Det vil sees, at det Endringsforslag, jeg har stillet til § 5, gaaer ud paa, at den Bestemmelse, som oprindeligt fandtes i Lovudkastet, nemlig at Efterstyret af Pantelaanernes Beholdninger og Bøger skulde kunne foretages af enhver Politibetjent, skal forandres derhen, at et saadant Efterstyret kun kan foretages af dem, som skriftligt blive bemyndigede dertil. Jeg troer imidlertid, at der ligesaa lidt i dette Forslag som i det, der er stillet af 15 ærede Medlemmer, staaer Noget om, at en saadan skriftlig Bemyndigelse skal erhverves i hvert enkelt Tilfælde, men var det saa, er jeg overbeviist om, at det ærede Thing ikke vilde gaae ind derpaa, idet det forekommer mig, at det, som det ærede

Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse) har anført herimod, er substændig slaaende. Det forekommer mig aldeles klart, at Forslagene maae forstaaes saaledes, at den, der engang af Politidirecteuren er bemyndiget til at foretage Efterstyret, ogsaa kan gjøre det, naar det i Tilfældet er nødvendigt, uden at han behøver at faae sin Tilladelse fornøjet for hvert enkelt Tilfælde. Jeg kan meget godt forstaae, at man, fra en vis Side betragtet, kunde ønske at hæve Pantelaanernæringen i det almindelige Omsømme, og det vilde ganske vist være et Middel dertil, naar Pantelaanerne ikke i deres Næring vare underkastede Vilkaar, hvorfor andre Næringsdrivende ere fritagne, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at man, hvis man vilde have denne Tanke gennemført, ogsaa maatte foreslaae andre af Udkastets Bestemmelser forandrede, idet de i en ganske anden Grad stille disse Folk udenfor de almindelige Regler for Næringsdrivende. Jeg vil i saa Henseende kun henvise til § 1, ifølge hvilken en Pantelaaners Bevilling uden Videre skal kunne tages tilbage, saafremt blot Politiet skønner — det behøver ikke at være beviist — at han har paadraget sig Mistanke for Hæleri, ligesom ogsaa, naar han findes skyldig i uredeligt Forhold. I det Hele taget troer jeg ikke, at Lovudkastet vil kunne maales og bedømmes fra det Standpunkt, som det forekommer mig, man har villet gjøre gjældende i det af 15 ærede Medlemmer stillede Forslag. Det er ganske vist beklageligt, at dette Forhold ikke kan stilles lige med anden Næring; men jeg troer, at samtlige de factiske Forhold og Kjendsgjerninger gjøre dette til en Umulighed. At ogsaa Politidirecteuren i Kjøbenhavn har anseet en Bestemmelse som den, der fandtes i § 5, for at være nødvendig, fremgaaer noksom af de Forlangender, der fra hans Side ere stillede med Hensyn til de Betingelser, hvorunder Pantelaanernæringen skulde kunne tillades; han har udtrykkelig fordret det Vilkaar optaget, som var formuleret i § 5. Jeg er overbeviist om, at en Endring, som nu er foretagen, og som ogsaa jeg erkjender for at være rigtigt, ikke væsentligt vil svække Politiets Virksomhed, og jeg troer, at den mere end det oprindelige Lovudkast afgiver en Betyrrelse for, at der ikke vil blive foretaget Ransgning